

Παλιό Ταχυδρομείο

Οδός Φίλωνος και Καραολή

Πηγές:

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Δ.Ε.Π.Ε.Π.
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΡΟΒΛΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΑΣ

<http://www.deper.gr/>

Στις 21 Ιουλίου 1898 το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πειραιά ενέκρινε τα σχέδια του δημοτικού μηχανικού Εμμανουήλ Παπακωνσταντίνου και τον προϋπολογισμό για την ανέγερση μονίμου καταστήματος για Ταχυδρομείο, Τηλεγραφείο και Τηλεφωνείο (ΤΤΤ), σε δημοτικό γήπεδο δύο χιλιάδων τετρ. πήχων, στη συμβολή των οδών Φίλωνος-Αρεως (Καραολή-Δημητρίου, σήμερα), πίσω από τη Στρατιωτική Σχολή. Στο ψήφισμα αναφέρεται ότι «τα σχέδια εχαράχθησαν επί τη βάσει των τελειότερων, εν Ευρώπη, του είδους τούτου, καταστημάτων». Λίγους μήνες αργότερα, στις 18 Ιανουαρίου 1899, το Δημοτικό

Συμβούλιο ψήφισε υπέρ της κατακυρώσεως της δημοπρασίας στο όνομα του τελευταίου μειοδότη, «ανεγνωρισμένου εργολάβου» Απαλοδήμου, ο οποίος είχε δώσει προσφορά κατά 18% μικρότερη από τον προϋπολογισμό των 190.000 δρχ. και τελικά, η εργολαβία ανήλθε στις 150.000 δρχ. Στην ίδια συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου αποφασίστηκε και η μίσθωση του κτηρίου στο Ταχυδρομείο, επί μία εικοσιπενταετία.

Το 1900 εγκρίθηκε συμπληρωματική πίστωση 80.000 δρχ για την αποπεράτωση του κτηρίου και το Δεκέμβριο του ίδιου έτους αποφασίστηκε η κατασκευή. Ο θεμέλιος λίθος ετέθη στις 7 Μαρτίου 1899, σε επίσημη τελετή, με παρόντες το δήμαρχο Τρύφωνα Μουτζόπουλο, τον υπουργό Εσωτερικών Γ. Θεοτόκη, το διευθυντή των Ταχυδρομείων του Κράτους, τις αρχές της πόλης και πλήθος κόσμου. Οι ομιλητές επαίνεσαν την πρωτοβουλία της δημοτικής αρχής της πόλης να κατασκευάσει, πρώτη αυτή σε όλη την Ελλάδα, ειδικό κτήριο για τη στέγαση των ΤΤΤ, το οποίο, μάλιστα, αυτό είχε ως πρότυπο ένα όμοιο της Γενεύης.

Την 1η Αυγούστου 1901 υπογράφηκε σύμβαση μεταξύ του υπουργού Εσωτερικών και του δημάρχου Τρ. Μουτζόπουλου, για τη μίσθωση του οικοδομηθέντος καταστήματος προς χρήσιν των ΤΤΤ. Η μίσθωση ίσχυε για μια εικοσιπενταετία, που άρχιζε από την 1η Σεπτεμβρίου, αντί ενοικίου 1050 δρχ. μηνιαίως. Ο Δήμος είχε την υποχρέωση να διοχετεύσει και να παράσχει δωρεάν νερό και φωταέριο ή ηλεκτρικό για το φωτισμό όλου του μεγάρου και οι απαιτούμενες κατασκευές θα γίνονταν με δικές του δαπάνες, σε όλη τη διάρκεια της μίσθωσης. Επίσης θα επιφορτιζόταν με το μετασχηματισμό των εκατέρωθεν της κυρίας εισόδου νυμφών (niches) σε θυρίδες και θα φρόντιζε για τη θέρμανση του καταστήματος με την εγκατάσταση ατμοσωλήνων και μηχανήματος θερμαντηρίου.

Η κατασκευή του κτηρίου κράτησε δύο μόλις χρόνια και το Ταχυδρομικό Μέγαρο άρχισε να λειτουργεί την 1η Σεπτεμβρίου 1901, σύμφωνα με την παραπάνω σύμβαση.

Πρώτος διευθυντής του Ταχυδρομείου ανέλαβε ο Κ. Δουρούτης.

Λειτουργήσαν τα τμήματα: 1) Επιταγών, 2) Δεμάτων, 3) Εσωτερικής

αλληλογραφίας, 4) Εξωτερικής Αλληλογραφίας, 5) Παραλαβής συστημένης και επίσημης αλληλογραφίας, 6) Διεκπεραιώσεως συστημένης αλληλογραφίας, 7) Παραλαβής αφικνουμένης εσωτερικής και εξωτερικής αλληλογραφίας, 8) Διανομής.

Λίγους μήνες αργότερα, στις 15 Μαρτίου 1901, το Δημ. Συμβούλιο ενέκρινε τη δαπάνη των 8.400 δρχ. για την κατασκευή της μεταλλικής στέγης στο Ταχυδρομείο και στις 2 Νοεμβρίου του ίδιου έτους, συμπληρωματική πίστωση 4.080 δρχ.

Η συνολική δαπάνη κατασκευής του κτηρίου ανήλθε στις 242.480 δρχ. Το Δεκέμβριο του 1910 αποφασίστηκε να γίνουν επισκευές και ελαιοχρωματισμοί στο Ταχυδρομείο. Αναφέρονται και επισκευές και ειδικότερα στο διαμέρισμα του αγγλικού τηλεγραφείου.

Τον Ιούνιο του 1930 το Δ.Σ. ανανέωσε τη μίσθωση του Μεγάρου στο Ταχυδρομείο για 20 χρόνια και ενέκρινε τα σχέδια και τον προϋπολογισμό δαπάνης των Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου για την εκτέλεση προσθηκών και μεταρρυθμίσεων στο κτήριο, μέχρι του ποσού των 2.400.000 δρχ. Τα χρήματα θα δανειζόταν ο Δήμος από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, με τόκο 9% και εικοσαετή απόσβεση. Ο Δήμος δεσμεύτηκε, από τη σύμβαση, να προσθέσει «μίαν αίθουσαν ισόγειον, δύο ανωγείους προς δε και ετέραν ανώγειον αίθουσαν, επί του υφισταμένου δώματος», καθώς και να προβεί σε μεταρρυθμίσεις, εσωτερικές και εξωτερικές ανακαινίσεις και μηχανικές εγκαταστάσεις, σύμφωνα με τα σχέδια του δημοτικού αρχιτέκτονος Ανδρ. Πλουμιστού. Το ετήσιο μίσθωμα του κτηρίου συμφωνήθηκε στις 600.000 δρχ. Το Ταχυδρομικό Μέγαρο είναι ένα κτήριο διώροφο με μνημειακό χαρακτήρα, μεγάλου εμβαδού και στο κέντρο του υπάρχει μεγάλη οκταγωνική αίθουσα, στεγασμένη με μεταλλική υαλόφρακτη στέγη. Σε αυτή την αίθουσα γίνονταν οι συναλλαγές με το κοινό.

Το Μέγαρο αυτό του Πειραιά είναι το πρώτο κτήριο που κατασκευάστηκε στην Ελλάδα με ειδική χρήση το Ταχυδρομείο. Φαίνεται πως η δημοτική αρχή αναγνώριζε, στα τέλη του 19ου αιώνα, τη συμβολή του υή μεταλλικής στέγης. Θεσμού του Ταχυδρομείου στην οικονομική

ζωή της πόλης και θεωρούσε ότι οι εμπορικές συναλλαγές θα ωφελούνταν πολλαπλώς από μια καλά οργανωμένη ταχυδρομική υπηρεσία. Μέχρι τότε, αυτές οι υπηρεσίες στεγάζονταν αρχικά στο ισόγειο του Χρηματιστηρίου (Ρολόι), κατόπιν στο σπίτι Κόλλα και στην οικία Φωσκόλου και τέλος στον επάνω όροφο ενός καταστήματος (Χουτόπουλος). Η ταχυδρομική επικοινωνία συνδεόταν όμως και, γενικότερα, με την κοινωνική και πολιτιστική πρόοδο της πόλης και οι δημοτικοί της άρχοντες ήθελαν να εξασφαλίσουν στην πόλη την καλύτερη και ταχύτερη επικοινωνία της με τον υπόλοιπο κόσμο, τα νέα και τις ιδέες του. Η μεγάλη οικονομική ευμάρεια, άλλωστε, εκείνη την εποχή στην πόλη, είχε επιτρέψει στη δημοτική αρχή την εκτέλεση πολλών έργων και στους πλούσιους εμπόρους και βιομηχάνους την οικοδόμηση λαμπρών κατοικιών. Δήμαρχος της περιόδου ήταν ο Τρύφων Μουτζόπουλος, ο οποίος υπήρξε ο μακροβιότερος δήμαρχος της πόλης με 17 χρόνια θητείας και ιδιαίτερα σημαντικό έργο.

Οι υπηρεσίες των ΤΤΤ στεγάστηκαν έως το 1973, για να μεταφερθούν στη συνέχεια σε ιδιόκτητο κτήριο των ΕΛΤΑ, στη συμβολή των οδών Φίλωνος και Τσαμαδού.

Στο Ταχυδρομικό Μέγαρο, γνωστό στους Πειραιώτες ως Παλαιό Ταχυδρομείο, στεγάζεται από το 2005 η Δημοτική Πινακοθήκη.

Ακολουθούν φωτογραφίες

Εσωτερική Είσοδος

Εσωτερικό Πινακοθήκης

Η Κεντρική Αίθουσα

Κεντρική Είσοδος

Οδός Φίλωνος

Πινακοθήκη Πειραιά